

Kužek in raca.

b lókve temno-zeleneči obali
 So račice zibale se,
 In kljunčki rumeni so vedno čebljali,
 Glavice vpogibale se.
 In bile so račice bele kot sneg
 In gladke po celem telesci,
 In samo na repku sem videl pri dveh
 Po dve lepo modri peresci.
 Gotovo bí dolgo ostale še tu,
 A kaj, ko ne more jim dati miru
 Naš kužek nebodigatreba.
 Zagnal se je vanje ta grdi lopóv,
 Ki vedno podi naše mačke,
 Kot jastreb požrešni z visokega neba,
 In renčal je nanje in lajal: hov, hov!
 Da plašno zbežale so račke.
 Zbežale so plašno in gagale so
 In brzo poskakale v vodo,
 Z nožicami in perutnicami si
 Nedolžne živali pomagale so
 Pred grdo, kosmato prismodo.
 In revskal in bevska! in lajal, renčal
 Naš bedasti kužek prav jezno,
 A kaj, ko se v vodi je plavati bal,
 Drugače pa mogel ni čeznjo.
 Odplule so račke na onkraj vodé
 In tam se zdaj smejejo kužku v zobé:
 Le lajaj, le lajaj, da bodeš hripav,
 Saj družega tak ne umeješ,
 Saj petdeset račjih me stavimo glav,
 Da kužek ti sem ne prispeješ.

Siluška.

Zastavica.

(Priobčil Cid Em Nafr.)

Da sem žlobudra sitna, praviš,
 Tatinskih ptičev vseh prvak;
 Če glavo, rep mi pa odpraviš,
 Na hrbtu s košem sem čudak.

(Odgonetka in imena rešilcev v prih. listu.)